

Λίμνη των Γιαννιτσών

Η λίμνη των Γιαννιτσών (ή Λουδία) ήταν λίμνη που βρίσκονταν στη Κεντρική Μακεδονία, νότια της πόλης των Γιαννιτσών. Αποξηράνθηκε στις αρχές του 20ου αιώνα για να καταπολέμηση της ελονοσίας αλλά και την χρήση των αποξηραμένων εκτάσεων για γεωργική καλλιέργεια.

Στην αρχαιότητα, βάσει ιστορικών δεδομένων, μεγάλο μέρος των πεδινών περιοχών της Κάτω Μακεδονίας καλύπτονταν από θάλασσα. Με το πέρασμα των χρόνων, η στάθμη της θάλασσας υποχώρησε σταδιακά νοτιότερα, λόγω των προσχώσεων των ποταμών. Έτσι σχηματίστηκαν μεταγενέστερα η λίμνη των Γιαννιτσών και ελώδεις εκτάσεις. Η φυσική απορροή των νερών της λίμνης, κατέληγε στον ποταμό Λουδία.

Η έκταση της ήταν 10.000 στρέμματα, ενώ άλλα 340.000 στρέμματα ήταν ελώδη. Για αυτό συχνά, η λίμνη αναφέρεται ως "βάλτος". Λόγω του βαλτώδους χαρακτήρα του οικοσυστήματος και της πυκνής βλάστησης της, συνήθη ήταν τα περιστατικά ελονοσίας λόγω των πολλών κουνουπιών.

Μετά την Μικρασιατική Καταστροφή και την εγκατάσταση των προσφύγων σε οικισμούς και πόλεις της περιοχής λόγω της ανταλλαγής των πληθυσμών, ήταν επιτακτική η ανάγκη διανομής αγροτικών εκτάσεων ώστε να λυθεί το ζήτημα του βιοπορισμού των νέων κατοίκων της περιοχής, αλλά και να αντιμετωπιστούν τα περιστατικά ελονοσίας. Η αποξήρανση της λίμνης, που διήρκεσε από το 1928 έως το 1932, ανέλαβε η αμερικανική εταιρία "New York Company Foundation".

Η λίμνη των Γιαννιτσών έμεινε γνωστή στην ελληνική και βαλκανική ιστοριογραφία, κατά την διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα, όπως στις ομώνυμες μάχες της 6ης Αυγούστου και της 21ης Δεκεμβρίου 1906, καθώς και των Βαλκανικών Πολέμων, με την μάχη των Γιαννιτσών. Η λίμνη αναφέρεται και σε έργα της ελληνικής λογοτεχνίας, όπως το μυθιστόρημα "Τα Μυστικά του Βάλτου" της Πηνελόπης Δέλτα.

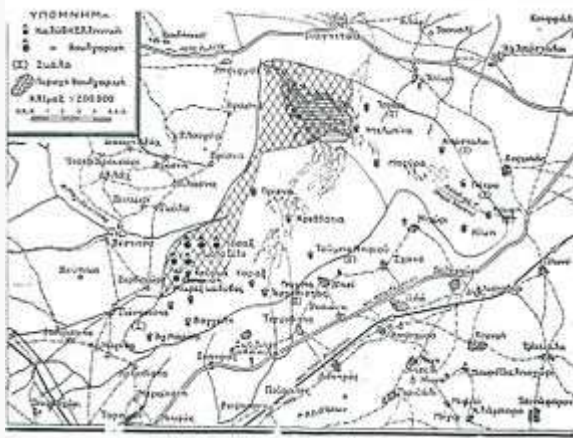
Με βάση τα ιστορικά δεδομένα, γύρω στο 500 π.Χ., το μεγαλύτερο μέρος της πεδιάδας της Κεντρικής Μακεδονίας καλυπτόταν από τη θάλασσα του Θερμαϊκού Κόλπου. Το 200 π.Χ. μετά από ηπειρωτικές κινήσεις του εδάφους και από τις προσχώσεις των ποταμών Αλιάκμονα, Αξιού και Εχέδωρου, τα νερά της θάλασσας υποχώρησαν και δημιουργήθηκε λιμνοθάλασσα. Μετά από 600 χρόνια, σταδιακά, διαμορφώθηκε η λεγόμενη λίμνη του Λουδία ή των Γιαννιτσών, η οποία είχε ως μόνη διέξοδο των νερών της την κοίτη του ποταμού Λουδία.

Ως το 1933 η λίμνη - βάλτος των Γιαννιτσών είχε μεγάλη έκταση λόγω της τροφοδότησης από τους ποταμούς Μογλενίτσα (Ανω Λουδία), Βόδα (Εδεσσαίο), Αραπίτσα, Τριπόταμο καθώς και μικρότερα ρέματα του Πάικου. Το υψόμετρό της ήταν 5 μ., ενώ κυρίως έκτασή της έφθανε τα 10.000 στρέμματα. Το υπόλοιπο της λίμνης (340.000 στρέμματα) αποτελείτο από ελώδη τέλματα. Σε πολλά σημεία της

ήταν αβαθής και οι άνθρωποι μπορούσαν να κυκλοφορούν με τα πόδια στις άκρες της. Εξαιτίας της πυκνής βλάστησης, το 1928 το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών των Γιαννιτσών έπασχε από ελονοσία. Η κίνηση μέσα στη λίμνη γινόταν με τις "πλαβές", τα πλωτά μέσα της εποχής. Οι αλιείς είχαν κατασκευάσει καλύβες ανάμεσα στα καλάμια για να διευκολύνουν την εργασία τους. Αυτές τις καλύβες κατέλαβαν απροκάλυπτα και βίαια οι Βούλγαροι, κατά τη διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα. Η λίμνη των Γιαννιτσών είναι ιδιαίτερα γνωστή γιατί στα σπλάχνα της εκτυλίχθηκε η περίφημη μάχη των Γιαννιτσών, η σημαντικότερη μάχη των Βαλκανικών πολέμων. Η στρατηγική της θέσης, ώθησε τους Βουλγάρους στην επιλογή της ως κέντρο των εξελίξεων. Έτσι, μετατράπηκε σε ανεξάρτητο κομιτατζήδικο βασίλειο, "εγκατεστημένο" στην καρδιά του Βιλαετιού της Θεσσαλονίκης. Τα βασικά έργα αποξήρανσης της λίμνης περατώθηκαν το 1936 και μετά την οριστική της πλέον αποξήρανση διανεμήθηκαν στους ακτήμονες, κυρίως από την Μικρά Ασία, 288.750 στρέμματα εύφορης γης.

Η σήμανση τοποθετήθηκε στις 29/10/2013.

Λίμνη των Γιαννιτσών

Πάνω: Χάρτης των ελληνικών και των βουλγαρικών θέσεων κατά τον Μακεδονικό Αγώνα. Κάτω: Απόσπασμα γενικού χάρτη της Κεντρικής Ευρώπης της Αυστροουγγρικής Αυτοκρατορίας του 1887. Αναφέρει στο κάτω μέρος του χάρτη, το τοπωνύμιο «Jenidže Göli».

Χώρες	Ελλάδα
Γεωγραφικό Διαμέρισμα	Μακεδονία
Νομός	Πέλλας
Εισροή	Αλμωπαίος
Εκροή	ποταμός Λουδίας , Θερμαϊκός κόλπος
Έκταση	10.000 στρέμματα
Πόλεις	Γιαννιτσά

Η **λίμνη των Γιαννιτσών** ήταν λίμνη που βρίσκονταν στη [Κεντρική Μακεδονία](#), νότια της πόλης των [Γιαννιτσών](#). Αποξηράνθηκε στις αρχές του 20ου αιώνα για να

καταπολέμηση της [ελονοσίας](#) αλλά και την χρήση των αποξηραμένων εκτάσεων για γεωργική καλλιέργειες

ΙΣΤΟΡΙΑ

Στην αρχαιότητα, βάσει ιστορικών δεδομένων, μεγάλο μέρος των πεδινών περιοχών της [Κάτω Μακεδονίας](#) καλύπτονταν από θάλασσα. Με το πέρασμα των χρόνων, η στάθμη της θάλασσας υποχώρησε σταδιακά νοτιότερα, λόγω των προσχώσεων των ποταμών. Έτσι σχηματίστηκαν μεταγενέστερα η λίμνη των Γιαννιτσών και [ελώδεις](#) εκτάσεις. Η φυσική απορροή των νερών της λίμνης, κατέληγε στον ποταμό [Λουδία](#).

Η έκταση της ήταν 10.000 στρέμματα, ενώ άλλα 340.000 στρέμματα ήταν [ελώδη](#). Για αυτό συχνά, η λίμνη αναφέρεται ως "*βάλτος*". Λόγω του βαλτώδους χαρακτήρα του οικοσυστήματος και της πυκνής βλάστησης της, συνήθη ήταν τα περιστατικά [ελονοσίας](#) λόγω των πολλών κουνουπιών.

Μετά την [Μικρασιατική Καταστροφή](#) και την εγκατάσταση των προσφύγων σε οικισμούς και πόλεις της περιοχής λόγω της [ανταλλαγής των πληθυσμών](#), ήταν επιτακτική η ανάγκη διανομής αγροτικών εκτάσεων ώστε να λυθεί το ζήτημα του βιοπορισμού των νέων κατοίκων της περιοχής, αλλά και να αντιμετωπιστούν τα περιστατικά ελονοσίας. Η αποξήρανση της λίμνης, που διήρκεσε από το 1928 έως το 1932, ανέλαβε η [αμερικανική](#) εταιρία "*New York Company Foundation*".

Η λίμνη των Γιαννιτσών έμεινε γνωστή στην ελληνική και [βαλκανική](#) ιστοριογραφία, κατά την διάρκεια του [Μακεδονικού Αγώνα](#), όπως στις ομώνυμες μάχες της 6ης Αυγούστου και της 21ης Δεκεμβρίου 1906, καθώς και των [Βαλκανικών Πολέμων](#), με την [μάχη των Γιαννιτσών](#).